

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Dykcja V		3.3.0140	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Badań nad Sztukami Scenicznymi			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Zarządzanie instytucjami artystycznymi	forma	stacjonarne
		moduł	sceniczno-menedżerska
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr hab. Tomasz Wiśniewski, profesor uczelni; dr Agnieszka Żukowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		1	
Ćw. warsztatowe		Semestr 5:	
Sposób realizacji zajęć		15 godzin - uczestnictwo w zajęciach;	
zajęcia poza pomieszczeniami dydaktycznymi UG		10 godzin - przygotowanie do zajęć oraz testów.	
Liczba godzin		Razem: 25 godzin = 1 ECTS.	
Ćw. warsztatowe: 15 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2025/2026 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
- fakultatywny (do wyboru) - obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
ćwiczenia w grupach (ćwiczenia motoryczne, oddechowe, impostacyjne, artykulacyjne, prozodyczne, tempa mowy, eufoniczne), ćwiczenia indywidualne (korekta logopedyczna, korekta przygotowywanych do wykonania tekstów)		Sposób zaliczenia	
		Zaliczenie (zal)	
		Formy zaliczenia	
		- zaliczenie ustne - test teoretyczny, prezentacje, ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru (w tym ocen za prezentacje tekstów)	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie po semestrze 1, 2, 3, 4, 5 na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> obecności na zajęciach, zaangażowania oraz pracy indywidualnej – 20%, wyników testów z opanowania podstaw teoretycznych przedmiotu – 20%, umiejętności zastosowania wiedzy w realizacji tekstów mówionych – 30%, postępów w terapii logopedycznej – 30%. Student otrzymuje zaliczenie na ocenę po semestrze 6 na podstawie przygotowania projektu – małej formy scenicznej lub medialnej i jego prezentacji.	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	czynny udział w zajęciach	testy z opanowania podstaw teoretycznych przedmiotu	zastosowanie wiedzy w realizacji tekstów mówionych	postępy w terapii logopedycznej	przygotowanie projektu – małej formy scenicznej lub medialnej i jego prezentacja
Wiedza					
K_W05	+	+	+		+
K_W06	+		+		+
K_W10			+	+	+
Umiejętności					
K_U01			+		+
K_U07	+		+		+
K_U08			+	+	+
Kompetencje społeczne					
K_K02	+		+		+
K_K04	+				+
K_K06	+		+		+

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Wybór specjalności sceniczno-menedżerskiej, od semestru 2 – zaliczenie semestrów wcześniejszych. W uzasadnionych przypadkach prowadzący może postanowić inaczej.

B. Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych.

Cele kształcenia

Opanowanie podstaw teoretycznych z zakresu budowy i fizjologii narządów mowy, fonetyki polskiej oraz zasad wymowy polskiej. Kształtowanie prawidłowej wymowy zgodnej z ortofonią polską, normami wymowy scenicznej. Kształcenie umiejętności artystycznego wykonania tekstu literackiego (eufonia). Opanowanie kultury języka w sytuacjach wypowiedzi oficjalnych.

Treści programowe

Anatomia i fizjologia aparatu głosowego. Funkcjonowanie narządów mowy: budowa aparatu oddechowego, artykulacyjnego i fonacyjnego; mechanizm powstawania dźwięku; budowa narządu słuchu; zasady higieny głosu. Podstawowe zestawy ćwiczeń motorycznych usprawniających aparat głosowy: ćwiczenia warg, języka, podniebienia miękkiego, krtani; ćwiczenia oddechowe (podparcia oddechowego – appoggio); ćwiczenia rezonacyjne; umiejętność ekonomicznego operowania wydechem. Wyeliminowanie nieprawidłowości w używaniu narządów mowy (wady i zaburzenia wymowy). Elementy fonetyki i ortofonii: zapis fonetyczny (alfabet); klasyfikacja artykulacyjna głosek polskich; prawidłowe brzmienie głosek w izolacji oraz w logatomie; prawidłowy układ artykulacyjny a wadliwa realizacja. Kształcenie umiejętności poprawnej wymowy, wrażliwości słuchowej oraz umiejętności samokontroli. Normy ortofoniczne obowiązujące w języku polskim (zgodne z Prawidłami poprawnej wymowy polskiej Z. Klemensiewicz). Różnice między wymową potoczną a wymową sceniczną. Zagadnienia związane z wymową głosek w toku mowy, takie jak: upodobnienia (asymilacja) pod względem dźwięczności, miejsca artykulacji, stopnia zwarcia, wygłosu do nagłosu, uproszczenia (np. w liczebnikach), połączenia międzywyrazowe i zasady ich realizacji (rozziwy i odbitki artykulacyjne), zasady wymowy głosek podwójnych (geminat) w środku i na pograniczach wyrazów. Czynniki prozodyczne mowy: sylaby – budowa i rodzaje; akcent i jego rodzaje: oksytoniczny, paroksytoniczny, proparoksytoniczny, inicjalny, transakcentacje; zestroje akcentowe prymarne (odmiany połączeń formy ortotonicznej z enklityką, proklityką, przeczeniem „nie”, ruchomą końcówką czasownikową -śmy, -ście itp.); zestroje akcentowe ściągnięte; wyjątki akcentuacyjne, akcent w słowach pochodzenia obcego; prawidłowa realizacja akcentu wyrazowego i akcentu logicznego w zdaniu; logiczne segmentowanie tekstu; frazy fonetyczne i intonacyjne; znaki pisarskie a odpowiednia intonacja w zależności od treści i podtekstów; pauza i jej znaczenie. Środki wyrazu artystycznego w zakresie żywego słowa: rytm, tempo i dynamika wypowiedzi jako podstawowe środki ekspresji scenicznej; fraza fonetyczna (antykadencja, kadencja i ich pochodnymi) w interpretacjach tekstów mówionych; fraza mówiona a fraza muzyczna; tempo i natężenie głosu a warunki sceniczne (mówienie na odległość, na podparciu oddechowym); pauza jako środek artystycznego wyrazu; plastyczność, wyrazistość i sugestywność wypowiedzi; barwa głosu a stan emocjonalny (różne odcienie i kombinacje).

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

- Klemensiewicz Z., Prawidła poprawnej wymowy polskiej, Kraków 1995.
- Michałowska D., Podstawy polskiej wymowy scenicznej, Kraków 1994.
- Toczyska B., Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańsk 2000.

Każdorazowo prowadzący ustala obowiązujące lektury w zależności od postawionych zadań scenicznych.

Kierunkowe efekty uczenia się

Wiedza

<p>K_W05, K_W06, K_W10 K_U01, K_U07, K_U08 K_K02, K_K04, K_K06</p>	<p>K_W05, K_W06, K_W10 Student: K_W05 - ma podstawową wiedzę dotyczącą realizacji prac artystycznych oraz środków ekspresji i umiejętności warsztatowych z zakresu dykcji; K_W06 - zna powiązania i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami z zakresu kultury języka, logopedii i dykcji; wiedzę tę wykorzystuje w realizacji prac artystycznych; K_W10 - zna metodykę wykonywania zadań, normy, procedury i dobre praktyki dotyczące dykcji stosowane w instytucjach artystycznych; wiedzę tę wykorzystuje w pracy artystycznej.</p>
	<p>Umiejętności</p> <p>K_U01, K_U07, K_U08 Student: K_U01 - potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę z obszaru fonetyki i kultury języka w realizacji własnych koncepcji artystycznych, zwłaszcza w praktyce scenicznej, dobierając właściwe metody i narzędzia; K_U07 - posiada umiejętności organizacyjne pozwalające na planowanie i realizację indywidualnych oraz zespołowych projektów artystycznych; K_U08 - potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie w zakresie pracy nad dykcją i wykorzystywać tę wiedzę w działaniach artystycznych.</p>
	<p>Kompetencje społeczne (postawy)</p> <p>K_K02, K_K04, K_K06 Student: K_K02 - jest gotów do korzystania z wiedzy przedmiotowej oraz do zasięgnięcia opinii ekspertów w realizacji określonych przez siebie lub innych zadań artystycznych z zakresu dykcji; K_K04 - jest gotów do samodzielnego podejmowania decyzji, krytycznej oceny działań własnych, działań zespołów, którymi kieruje i organizacji, w których uczestniczy, przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań, zwłaszcza w wykonywanej działalności artystycznej; K_K06 - jest gotów do uczestnictwa w życiu artystycznym i kulturalnym jako odbiorca, menedżer i artysta, korzystając z różnych jego form; ma świadomość znaczenia dziedzictwa kulturowego regionu, kraju i Europy oraz własnej odpowiedzialności za jego zachowanie.</p>
<p>Kontakt</p> <p>tomasz.wisniewski@ug.edu.pl</p>	